

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

navrhovatel: M.Š. , ...

zástupce: G. L., obecný zmocněnec, ...

proti

odpůrce: Obec Pomezí nad Ohří, IČ 00572730, Pomezí nad Ohří 18, Pomezí nad Ohří,

zástupce: Mgr. et Mgr. Jan Jung, advokát, Štěpánská 615/24, 110 00 Praha 1

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Změny č. 25/3 územního plánu sídelního útvaru Pomezí nad Ohří a Změny č. 18/3 územního plánu sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka na území obce Pomezí nad Ohří, vydaném usnesením zastupitelstva obce Pomezí nad Ohří č. 10/18 dne 22. 2. 2018,

takto:

- I. **Návrh navrhovatele se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Návrh na zahájení řízení

1. Navrhovatel se návrhem doručením Krajskému soudu v Plzni dne 5. 3. 2019 domáhal zrušení opatření obecné povahy a to změny územních plánů č. 25/3 sídelního útvaru Pomezí nad Ohří a změnu územního plánu č. 18/3 sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka, vydané usnesením zastupitelstva obce Pomezí nad Ohří dne 22. 2. 2018 č. 10/18.

2. Navrhovatel obě změny územních plánů napadal pro pochybení, která specifikoval v šesti oblastech a tvrdil, že změny územních plánů jsou za A) nepřehledné a nesrozumitelné, B) vycházejí z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, C) plánované využití území dotčeného změnami je vůči vlastníkům sousedních pozemků svévolné a diskriminační, D) nebyla řádně vypořádána stanoviska dotčených orgánů státní správy a samosprávy, E) žalované změny nerespektují ochranu nezastavěného území a F) žalované změny nejsou jednoznačné, srozumitelné a odůvodněné.
3. K tvrzené nepřehlednosti a nesrozumitelnosti navrhovatel uváděl, že v procesu pořizování obou změn územních plánů č. 25/3 sídelního útvaru Pomezí nad Ohří a č. 18/3 sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka nebyl aktivní, neboť pořizované změny mu byly od samého počátku nesrozumitelné a nepřehledné. Nepřehlednost a nesrozumitelnost byla vyvolána tím, že existují dva územní plány sídelního útvaru Pomezí nad Ohří a sídelního útvaru rekreační oblast Skalka, které se překrývají a které byly mnohokrát změněny. Výkresové části obou dotčených územních plánů se v místě překryvu neshodovaly před provedením změn a neshodují se ani po vydaných změnách územního plánu. Nepřehlednosti zvyšuje proces EIA a SEA podle zákona č. 100/2001 Sb., a způsob hodnocení vlivu parkovacích ploch na životní prostředí ve fázi územního plánování. Přestože zákon č. 100/2001 Sb., nestanovil povinnost změny územních plánů č. 25/3 a č. 18/3 hodnotit z hlediska jejich vlivů na životní prostředí, při odůvodňování provedených změn bylo opakovaně konstatováno například, že „na záměr bylo provedeno zjišťovací řízení č.j. 2317/ZZ/16-12.“ Podle navrhovatele při odůvodňování přijatých změn územních plánů bylo vzato v úvahu ukončené řízení v procesu EIA rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje č.j. 2317/ZZ/16-12 z 9. 9. 2016 a tento závěr měl být podán s uvedením všech souvislostí. Laická veřejnost byla poukázáním na rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č.j. 2317/ZZ/16-12 uvedena zbytečně v omyl, když jí bylo oznámeno, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí. Navrhovatel tvrdil, že jako spolumahatel blízkého rodinného domu, stavebního pozemku p.č. x v k.ú. x a jako mahitel sousedního pozemku p.č. x, postrádá zejména vyhodnocení kumulativního vlivu s nedalekým parkovištěm dosud nevyužívaným, odděleným od plochy obou prováděných změn silnicí II/606. Navrhovatel tvrdil, že odborníci by se měli v procesu územního plánování zabývat potencionálními kumulativními a synergickými jevy u všech plánovaných a stávajících aktivit a to nejen v řešeném území. Některé aktivity mohou být umístěny mimo řešené území, přesto se mohou významně podílet na negativním spolupůsobením, což je případ nedalekého parkoviště. Vyhodnocení kumulace a synergie mělo zohlednit všechny nové skutečnosti v daném území, aby nedošlo například k neúnosnému dopravnímu zatížení obce, k podcenění veřejného prostoru, podcenění veřejné a ochranné zeleně, k zastínění, k podmáčení, k narušení statiky sousední stavby, k obtěžování pohledem, ke ztrátě výhledu, ke zvýšení hluku, prachu a zápachu. Odborníci by buď potvrdili vznik negativních jevů kumulace a synergie, nebo by je vyloučili. Posouzení kumulace a synergie však nebylo provedeno.
4. Navrhovatel tvrdil, že pokud při odůvodňování uskutečněných změn obou územních plánů bylo použito předmětné rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje č.j. 2317/ZZ/16-12 z 9. 9. 2016, mělo být v rámci zpravování

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

prováděných změn uvedeno ve všech potřebných souvislostech. Mělo být aktualizováno jako stanovisko příslušného orgánu státní správy k individuálnímu záměru výstavby parkoviště podle zákona č. 100/2001 Sb. Vyhodnocení kumulace a synergie mělo být nedílnou součástí hodnocení udržitelného rozvoje a nebylo je možné nahrazovat starým hodnocením jednoho závěru vytrženého kontextu z roku 2016.

5. K tvrzenému nedostatečnému zjištění skutkového stavu navrhovatel uváděl, že spočívá v přístupu k hodnocení a posouzení vlivů změn obou územních plánů na životní prostředí jako součásti vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území. Majitelé zastavěných i nezastavěných pozemků v blízkém okolí obou prováděných změn nemají podle navrhovatele jistotu, že případný nárůst dopravy a související nárůst hluku při vjezdu parkování, startování aut a jejich vyjíždění bude pro ně v kombinaci s dalšími aktivitami v daném území akceptovatelný a únosný. Důsledkem je nemožnost jednoznačně stanovit, kdo konkrétně by měl vybudovat případná protihluková a jiná kompenzační opatření a kde. Ve vztahu k parkovišti odděleném od plochy upravené oběma změnami územního plánu k silnicím II/606 navrhovatel tvrdil, že předmětné parkoviště s kapacitou 173 parkovacích stání je v podstatě nevyužívané a u tohoto parkoviště bylo prokazatelně pokáceno několik vzrostlých stromů a nové stromy nebo keře nejsou vysazeny a tím nemohou být v blízkých letech ani vzrostlé, aby přispěli ke zdravému ovzduší a příznivě ovlivňovali místní mikroklima. V průběhu zpracování a schvalování obou změn územních plánů nedošlo k patřičnému zjištění skutkového stavu, aby mohlo být v odůvodnění vysvětleno, proč se kapacita parkovacích ploch jeví nedostatečná, když naproti je nové nevyužívané parkoviště. V průběhu zpracování a schvalování obou změn územních plánů nedošlo k patřičnému zjištění skutkového stavu například ve spojení s ohledáním na místě a v oblasti prováděných změn nebyla věnována patřičná pozornost zeleni a náhradní výsadbě ve smyslu provedení plně funkční náhrady za změny plánovaného kácení veřejné zeleně.
6. K tvrzení navrhovatele, že plánované využití dotčeného území je vůči vlastníkům sousedních pozemků svévolné a diskriminační navrhovatel uváděl, že majitelé zastavěných i nezastavěných pozemků v blízkém okolí prováděných změn nemají jistotu, že případný nárůst dopravy a související nárůst hluku bude pro ně v kombinaci s dalšími aktivitami v daném území akceptovatelný a únosný. Majitelé zastavěných i nezastavěných pozemků v blízkém okolí nemají jistotu, kdo konkrétně by měl vybudovat případná protihluková a jiná kompenzační opatření a kde. Vlastníci dotčených pozemků, obyvatelé obce a obec nemají ani jistotu, jaká funkce pro využití území je některým plochám určena a kterou územně plánovací dokumentaci mají dodržovat. Majitelé zastavěných i nezastavěných pozemků v blízkém okolí a obyvatelé jsou diskriminováni, neboť prováděné změny neřeší svou uskutečnitelnost ve smyslu náhrady za kácenou zeleně.
7. K tvrzení, že nebyla řádně vypořádána stanoviska DOSS navrhovatel uváděl, že se jedná o další nedostatek, kdy jeden z dotčených orgánů státní správy své stanovisko k prováděným změnám prokazatelně koncipoval jako stanovisko ke změnám totožným a s poukazem na odůvodnění prováděných změn č. 25/3 na straně 13 a č. 14 je uváděna poznámka ve vazbě na stanovisko nadřízeného státního orgánu územního plánování Krajského úřadu Karlovarského kraje č.j. 1401/RR/17 z 20. 9. 2017 ve znění, že změna č.j. 25/3 územního plánu sídelního útvaru je totožná se

změnou č. 18/3 územního plánu sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka. Podle navrhovatele nadřízený státní orgán územního plánování měl být upozorněn, že obě změny jsou různé.

8. K tvrzení, že prováděné změny územního plánu č. 25/3 a č. 18/3 nerespektují ochranu nezastavěného území, navrhovatel uváděl, že obě změny územních plánů vymezují nové plochy jako OV, avšak současně nezdůvodňují, jaké konkrétní již vymezené plochy OV nebylo možné využít a proč.
9. K tvrzení, že změny územních plánů č. 25/3 nejsou jednoznačné, srozumitelné a odůvodněné, navrhovatel doplňoval, že tyto změny vymezují nové plochy jako OV, avšak současně nijak neodůvodňují, jaké konkrétní již vymezené plochy OV nebylo možné využít a proč. Nebyl dostatečně zdůvodněn úbytek veřejné zeleně a prováděné změny územních plánů neřeší svou uskutečnitelnost ve smyslu náhrady za zeleně plánovanou prováděnými změnami k pokácení.

II. Vyjádření odpůrce

10. Odpůrce v písemném vyjádření předně uváděl, že navrhovatel není ve smyslu § 101a s.r.s. aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy respektive jeho části neboť není napadeným opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. Tvrzení navrhovatele jsou obecná a nikterak neprokazují, že se odpůrce napadenými opatřeními obecné povahy jakkoliv dotkl práv navrhovatele, což by z něj činilo osobu oprávněnou k podání takového návrhu.
11. Odpůrce dále uváděl, že navrhovatel zůstal po celou dobu schvalovacího řízení napadených opatření pasivní. Právní řád přitom navrhovateli přiznává práva, kterých mohl v případech, kde se cítil navrženými změnami územních plánů dotčen, využít a pokud tak řádně a včas neučinil lze to přičítat výhradně projevu jeho svobodné vůle a jeho rozhodnutí. Vůči schvalovaným změnám nikdy navrhovatel neuplatnil žádnou námitku a ve věci začal jednat až v současnosti, ačkoliv k navrhovaným změnám se mohl vyjadřovat v procesu jejich schvalování, popřípadě v rámci jejich projednávání na zastupitelstvu obce.
12. Odpůrce poukázal na obsah přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 30. ledna 2019 ve věci jeho vyjádření k přijatému podmětu k zahájení přezkumného řízení posuzujícího soulad změny č. 25/3 územního plánu sídelního útvaru Pomezí nad Ohří a změny č. 18/3 územního plánu sídelního útvaru rekreační oblast Skalka, s právními předpisy. Krajský úřad se v rámci projednávání podmětu dostatečně a detailně zabýval tvrzením navrhovatele a neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení.
13. Odpůrce zdůrazňoval, že číslování prováděných změn územních plánů je různé neboť se jedná o dva různé územní plány, které byly různě měněny. Územní plán sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka byl původně vydán pro celou rekreační oblast v okolí vodní nádrže Skalka a zasahoval na správní území obcí Cheb, Pomezí, Františkovy Lázně a Libá. Cheb a Františkovy Lázně již mají vydané nové územní plány, které řeší celé správní území obcí. Na těch to plochách již územní plán sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka neplatí. Obce Pomezí a Libá prozatím nové územní plány nemají a proto územní plán sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka na jejich území zůstávají v platnosti. Také územní plán sídelního útvaru Pomezí nad Ohří neřeší celé správní území, takže někde dochází k překryvu

územních plánů a jinde platí pouze jeden z nich. Různost územních plánů je dáno jejich zpracování v letech 1997 a 1998 a také použitou technologií, což ovšem nebylo předmětem změn územních plánů č. 25/3 a č. 18/3.

14. Odpůrce z těchto důvodů navrhl, aby soud návrh navrhovatele v celém jeho rozsahu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

15. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudním řádem správním ve znění pozdějších předpisů dále (též s.ř.s.).
16. Podle § 101a s.ř.s. návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněna podat ten kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen. Pokud je podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem.
17. Podle § 101b odst. 2 s.ř.s. návrh kromě obecných záležitostí podání (§ 37 odstavec 2 a 3) musí obsahovat návrhové body, z nichž musí být patrné z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel opatření obecné povahy nebo jeho části za nezákonné. Obsahuje-li návrh tyto náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Navrhovatel může kdykoli zařízení návrhové body omezit.
18. Podle § 101b odst. 3 s.ř.s. při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání a patří obecné povahy.
19. Podle § 101d odst. 1 s.ř.s. při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.
20. Při přezkoumání návrhu navrhovatele soud vycházel z nesporných skutečností podložených obsahem správního spisu a souhlasným tvrzením navrhovatele i odpůrce, ze kterých se podává, že zastupitelstvo obce Pomezí nad Ohří dne 22. 2. 2018 vydalo změnu č. 18/3 územního plánu sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka pro část správního území obce Pomezí nad Ohří, schváleného usnesením zastupitelstvem obce Pomezí nad Ohří č. 5 z dne 29. 4. 1997, jehož závazná část byla vydána dne 29. 4. 1997 obecně závaznou vyhláškou obce Pomezí nad Ohří o závazných částech územního plánu sídelního útvaru rekreační oblast Skalka. Územní plán sídelního útvaru rekreační oblasti Skalka byl ve správním území obce Pomezí nad Ohří dále změněn změnami č. 1-6, 8-12 a 14-16. Podstatou vydané změny č. 18/3 bylo rozšíření stávající plochy občanského vybavení o část p.p.č. x v katastrálním území v k.ú. x dosud vymezené částečně jako trvalý travný porost a částečně jako lesy a veřejná či ochranná zeleň.
21. Současně zastupitelstvo obce Pomezí nad Ohří vydalo změnu č. 25/3 územního plánu sídelního útvaru Pomezí nad Ohří schváleného usnesením zastupitelstvem obce Pomezí nad Ohří dne 25. 10. 1994, jehož závazná část byla vydána dne 10. 10. 1998 obecně závaznou vyhláškou obce Pomezí nad Ohří č. 10/1998 o závazných částech územního plánu sídelního útvaru Pomezí nad Ohří ve znění obecně závazné vyhlášky č. 11/2005. Pro územní plán sídelního útvaru Pomezí nad Ohří byly schváleny změny č. 1-5, 7-12, 14-17 a dále byly vydány změny č. 18 a č. 21-23.

Podstatou změny č. 25/3 bylo rozšíření stávající plochy občanského vybavení o část p.p.č. x v k.ú. x dosud vymezené jako plocha ochranné a veřejné zeleně č. 46 a o části pozemků p.p.č. x a p.p.č. x v k.ú. x dosud vymezené jako dopravní plocha č. 13 (motorest).

22. Při přezkumu zákonnosti opatření obecné povahy vycházel soud z tvrzení navrhovatele, kterými dokládal nezákonnost provedených změn č. 18/3 územního plánu sídelního plánu rekreační oblasti Skalka a č. 25/3 územního plánu sídelního útvaru Pomezí nad Ohří. Soud vycházel z ustanovení § 101a s.ř.s. které definuje aktivní procesní legitimaci a tím stanoví podmínky za kterých navrhovatel je oprávněn podat návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části. Aktivní legitimace navrhovatele je ve smyslu tohoto ustanovení dána jeho tvrzením o tom, že byl napadeným opatřením obecné povahy na svých právech zkrácen. Navrhovatel tak musí tvrdit, že existují určitá, jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřeny obecné povahy dotčena. Pro splnění podmínek aktivní procesní legitimace je dále nezbytné aby navrhovatel logicky, konsekventně a myslitelně tvrdil možnost dotčení své právní sféry příslušným opatřením obecné povahy (usnesení rozšířeného senátu nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009 sp. zn. 1 AO 1/2009, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS).
23. Možnost dotčení právní sféry navrhovatele vydaným opatřením obecné povahy navrhovatel dokládal obecným tvrzením vyplývajícím z jeho návrhu (strana 6 návrhu na zahájení řízení) ze kterého vyplývá, že je spolumahitelem blízkého rodinného domu, stavebního pozemku p.p.č. x v k.ú. x a majitelem sousedního pozemku p.p.č. x, který je trvalým travnatým porostem. Navrhovatel vytýkal odpůrci pochybení v procesu přijímání opatření obecné povahy, která podle jeho tvrzení způsobují jeho nezákonnost, a důvody formuloval v šesti oblastech, které byly při prezentaci návrhu navrhovatele blíže specifikovány. Z obsahu těchto tvrzení a důkazů, kterými tato tvrzení odkládal, nevyplývá, jakým způsobem vydané opatření obecné povahy do práv navrhovatele zasáhla. Dotčení konkrétních subjektů daným opatřením obecné povahy ve smyslu tvrzení navrhovatele se týká skupiny vlastníků dotčených pozemků, obyvatelů obce i obce samotné. Lze usuzovat, že do skupiny vlastníků dotčených pozemků a obyvatelů obce lze zařadit i samotného navrhovatele jako vlastníka nemovitostí nacházející se v územním plánu regulovaném území. Navrhovatel tím splnil první ze dvou podmínek pro naplnění vlastní aktivní legitimace, neboť je nositelem vlastnických práv k nemovitostem v regulovaném území. Proto soud neposoudil navrhovatele jako osobu zjevně neoprávněnou k podání návrhu.
24. Nicméně návrh navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy není opřen o tvrzení o dotčení konkrétních práv navrhovatele a má povahu žaloby *actio popularis*, to je žaloby, kterou může ve veřejném zájmu podat u soudu kdokoliv. Ustanovení § 101a odst. 1 s.ř.s. však institut *actio popularis* nezakotvuje a pouze ve smyslu § 66 s.ř.s. takovouto žalobu k ochraně veřejného zájmu může podat Nejvyšší státní zástupce či veřejný ochránce práv.
25. I když podmínkou aktivní procesní legitimace není, aby navrhovatel v průběhu přípravy napadeného opatření obecné povahy využíval podání námitek podle § 172 odst. 4 a 5 správního řádu, jeho pasivita v době přípravy napadeného opatření obecné povahy má podstatný vliv na úspěšnost uplatněného návrhu.

26. Velice podrobně se judikaturou týkající se důsledků procesní pasivity v procesu přípravy opatření obecné povahy zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013 - 29, na který lze v podrobnostech odkázat. Poukázal na to, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 AOs 2/2010 - 116 (č. 2215/2011 Sb. NSS, dostupný také na www.nssoud.cz), „sice otevřel prostřednictvím procesní legitimace branku k soudnímu přezkumu i pro navrhovatele, kteří proti územnímu plánu během jeho přípravy nebrojili, avšak na jejich legitimaci věcnou (tedy důvodnost jejich návrhu) musí mít tato skutečnost zpravidla fatální dopad, nepřesvědčí-li soud, že svá práva ve správním procesu z objektivních důvodů uplatnit nemohli.“ Na základě dalších rozsudků Nejvyššího správního soudu a nálezů Ústavního soudu ze dne 7. 5. 2013, sp. zn. III. ÚS 1669/11 (dostupný na <http://nalus.usoud.cz>) pak dospěl k následujícím závěrům: „Lze tedy shrnout, že pokud navrhovatel námítky ani připomínky v rámci přípravy územního plánu nepodal, soud se otázkou proporcionality přijatého řešení zabývat nemůže. Rozhodoval by o dané otázce „v první linii“, a nahrazoval tak činnost pořizovatele územního plánu. Ke zrušení opatření obecné povahy však může soud přikročit i přes procesní pasivitu navrhovatele tehdy, pokud převáží důvody pro zrušení nad právní jistotou osob jednajících v důvěře v přijaté změny (rozšířený senát měl podle všeho ve výše citovaném usnesení na mysli ochranu dobré víry všech osob, jichž se územní plán dotýká a jež se procesu jeho přijímání účastnily, nikoliv např. jen sousedů pozemku, jehož využití určené územním plánem navrhovatel zpochybňuje). Závažné důvody pro zrušení územního plánu představuje porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy. Zda se o závažný důvod pro zrušení územního plánu jedná, je třeba posoudit s ohledem na veškeré relevantní okolnosti případu a snesené argumenty stran řízení. Typickým příkladem takovéto situace bude porušení ustanovení upravujících proces přijímání územního plánu takovým způsobem, že tím odpůrce navrhovateli fakticky znemožnil nebo významně ztížil uplatnění jeho práva podat námítky nebo připomínky (na tento typ nezákonnosti pamatuje již výše citované usnesení rozšířeného senátu). Nepůjde však o příklad jediný. Nejvyšší správní soud dovodil, že ony závažné důvody mohou spočívat i v porušení právních předpisů chránících významné veřejné zájmy, např. zájem na ochraně životního prostředí. Sama obecnost odůvodnění územního plánu takovýto případ zásadní nezákonnosti nepředstavuje. Odlišný náhled by snad byl možný v případě, že by odůvodnění územního plánu nedávalo o záměrech jeho zpracovatele jasnou představu ani v nejobecnější rovině a fakticky by tak zcela chybělo.“ Krajský soud neshledává v nyní projednávané věci důvod se od těchto závěrů odchýlit.
27. Podobně jako v případě řešeném v citovaném rozsudku č. j. 6 AOs 3/2013 - 29 i v této projednávané věci, navrhovatel projevuje vůli hájit soukromá práva (zejména právo vlastnit majetek) a zpochybňuje věcné řešení zvolené ve změnách územních plánů ohledně budoucího využití jejich pozemku. I zde se tak jedná o námítku mířící vůči proporcionalitě napadeného regulativu. Navrhovatel přitom nepodal v průběhu přípravy změn územních plánů proti tomuto regulativu námítky ani připomínky. Co se týče příčin pasivity navrhovatele v procesu přípravy změny územních plánů, dle obsahu spisové dokumentace nic nesvědčí tomu, že by byly objektivního charakteru.

28. Navrhovatel tak nenaplnil druhou část podmínky aktivní procesní legitimace spočívající v tvrzení o možnosti dotčení jeho správní sféry vydávaným opatřením obecné povahy.
29. Soud shledal, že navrhovatel řízení o zrušení opatření obecné povahy tvrdil nepřiměřený zásah do chráněných zájmů vlastníků dotčených pozemků, obyvatel obce, zahrnujících i navrhovatele samotného a obce samotné, avšak tvrzení, že on sám byl na svých konkrétních subjektivních veřejných právech opatřením obecné povahy zkrácen, neuváděl. Návrh navrhovatele byl vyhodnocen soudem jako nedůvodný.
30. Nedůvodný návrh navrhovatele soud zamítl na podkladě ustanovení § 101d odst. 2 s.ř.s.
31. O návrhu soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání neboť v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. účastníci řízení tento postup shodně navrhli.
32. Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Toto rozhodnutí vychází z rozhodovací praxe správních soudů, která se odvíjí od právních názorů vyslovených Nejvyšším správním soudem například v rozsudku z 26. 4. 2007 č.j. 6 As 40/2006-87 publikovaným pod č. 1260/2007 Sb. NSS. Podle tohoto názoru v případě, že v soudním řízení správním vystupuje, jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit. Povinnost správního orgánu jím vydané rozhodnutí hájit na soudě proti správní žalobě představuje samozřejmou součást povinností plynoucí z běžné právní agendy. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků, tedy ani odpůrce, nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. 6. 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu